

Tilskud er foreslaaet saakket for mindst 10 Aar, saa at det skal ydes, selv om Theatret ved nye Offre fra Statens Side til en ny Bygning imidlertid fik betydelig forøgede Indtægter. Da desuden Commissionens Arbejde fra Mænd, der kjende Theatrets Forhold nøie, har fremkaldt meget stærke Indsigelser imod, at det ad den foreslaaede Vej skulde være muligt at vedligeholde den samme kunstneriske Virksomhed ved Theatret, kunne vi saameget mindre slutte os til det deraf fremgaaende Lovudkast, selv om det i enkelte mindre Punkter kunde blive noget ændret og forbedret. Vi maae istedet derfor endog foretrække en Fortsættelse af de nu bestaaende Forhold, indtil en ny, mere omfattende Overveielse kan finde Sted, og et mere tilfredsstillende Udcast forelægges.

Vi skulle derfor heller ikke gaae ind paa Forslagets Enkeltheder, men alene fremdrage et Spørgsmaal, der paa en vis Maade ligger udenfor selve Sagen og derfor maa skee ogsaa bedst blev gjort til Gjenstand for en særlig Afgjørelse, nemlig Tanken om en heelt ny Theaterbygning. Skal Theatret beholde og yderligere sikkes som Statsanstalt, kan Staten under de forhaandenværende finansielle Forhold i det høieste kun være opfordret til at fuldføre den nuværende Bygning saaledes, at de nødvendige Fordringer for Opnaaelsen af Theatrets Formaal blive fyldestgjorte. Det Hensyn at skaffe Hovedstaden en monumental Prydelse maa det alene paalægge Staden selv at søge naaet, og det vilde være i høieste Grad misligt, om Staten for at opnaa noget Tilskud fra Communiens Side indlød sig i Forpligtelser, der for enhver kommende Tid vilde hindre dens Frihed i dette Forhold.

Udvalgets Mindretal har dog troet ikke at burde blive staaende ved blot at fravaade det forelagte Forslag, men tillige at burde gjøre et Forsøg paa at stille et andet istedet. Vel indsee vi tilfulde det Bauskelige ved et saadant Forsøg for os, der savne baade Tid og Leilighed til at skaffe alle væsselige Dplysninger tilstede; men det vil dog i hvert Fald derved blive klarere, hvorledes vi tænke os Sagens Ordning, og, hvis Folkethinget enten skulde foretrække den allerede bestaaende Ord-

ning for den af Regjeringen foreslaaede, eller endnu mere, hvis det skulde foretrække den af os foreslaaede for denne, vilde det maa skee foranledige, at Regjeringen noget mere end hidtil lod denne Side af Sagen være Gjenstand for sin Overveielse og ad denne Vej kom Folkethinget imøde ved et nyt Forslag.

Vi have derfor først hos Regjeringen erhvervet os de Dplysninger, den besad om Ordningen af Statens Forhold til den sceniske Kunst i andre Lande. I Sverrig, Preussen, Østerrig og Baiern betragtes de kongelige Theatre væsentlig som Hoftheatre, hvis øverste Styrelse er betroet en Hofchef, og hvortil Tilskudene for en større Deel udredes som Hofudgifter. Dog kan det fremhæves, at i Berlin kan det egenlige Skuespil saagodtsom bære sig selv, medens det er Operaen og Balletten, der kræve Tilskudet, og at i Wien gives der dobbelt saa stort et Tilskud til de to sidste Kunstarter som til den første. I Belgien yder Staten ikke noget Tilskud til det kongelige Theater, men dets Bygninger, Repertoire og Inventarium eies af Hovedstaden, som med et Tilskud af 28,000 Rld. aarlig (foruden det, der ydes af Civillisten) overdrager dem til en Bevillingshaver under meget betryggende Betingelser saavel i oeconomicke som i kunstneriske Henseende. Paa lignende Maade udføres ogsaa Skuespillerkunsten i Antwerpen, Gent, Brygge og Mons. Om Forholdene i andre Lande har Regjeringen desværre ikke meddeelt Udvalget Dplysninger, men det er os bekjendt, at det egenlige Nationaltheater i Paris, théâtre françois, væsentlig styres af en Forening af Skuespillere med et aarligt Tilskud fra Statskassen, at der i England aldeles intet Tilskud gives af Statskassen til den sceniske Kunsts Udøvelse, og at dette i Italien vel tidligere har været Tilfældet, men at det i afvigte Aar er opført paa Grund af de finansielle Forhold. Den i de førstnævnte Stater stedsfindende Ordning kan ikke for Tiden anvendes hos os alene af den Grund, at Statens Forhold til Kongens Civilliste er bestemt ved Lov for hans Regjeringstid, og ganske at overgive den sceniske Kunst til privat Omfarg, som det finder Sted i de sidstnævnte Stater, kunde under vore smaa Forhold og med dens nationale